

Προσφώνησις υποδιακόνου Μιχαήλ Ιανάκωβ κατά την εις διάκονον χειροτονίαν του

Σεβασμιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα!

Στέκομαι σήμερα ενώπιον Σας, για να δεχθώ από τα άγια χέρια Σας τον πρώτο βαθμό της ιεροσύνης, αυτόν του διακόνου.

Συναισθάνομαι το ύψος του Χαρίσματος αυτού του Αγίου Πνεύματος, αλλά και την μεγάλη ευθύνη, να αναδειχθώ, εγώ ο ανάξιος, διά των ευχών και της επιθέσεως των αγίων χειρών Σας διάκονος της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου και συνάμα ολοκλήρου της Μιάς, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής, Ορθοδόξου Εκκλησίας μας. Να γίνω λειτουργός των ιερών μυστηρίων Της, αλλά και υπηρέτης της ποιμένης του Χριστού, που θα την υπηρετεί κατά την Θεία Λατρεία και θα φροντίζει ώστε όλα να γίνονται «ευσημόνως και κατά τάξιν».

Είθε δι' ευχών Σας αγίων και των πρεσβειών των **αγίων ενδόξων Αρχιστρατήγων Μιχαήλ και Γαβριήλ και όλων των Επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων**, τους οποίους εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε σήμερα και είναι οι ιδιαίτεροι προστάτες μου, να καταστώ επιμελής και προσεκτικός λειτουργός των Μυστηρίων του Θεού σε όλη την ζωή μου.

Την στιγμή αυτή αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου πρώτα απ' όλα σε Σας, άγιε Δέσποτα, αλλά και σε όλους όσους με βοήθησαν στην πνευματική μου πορεία προς την ιεροσύνη, είτε αυτοί είναι σήμερα εδώ, είτε συμπροσεύχονται μαζί μας από μακριά:

- Εν πρώτοις τους γονείς μου Βασίλειο και Ελένη, που ανέθρεψαν εμένα και τα τέσσερα αδέρφια μου με τις παραδοσιακές χριστιανικές αρχές και την αγάπη για την Εκκλησία, που διακρίνει τους συμπατριώτες μου Γκαγκαούζους της Μολδαβίας.
- Την σύζυγο και συνοδοιπόρο της ζωής μου Ιωάννα, την γεμάτη αυτοθυσιαστική αγάπη μητέρα των πέντε παιδιών μου, που από την στιγμή που γνωριστήκαμε και παντρευτήκαμε στην εκκλησία του χωριού μου Κονγκάζ, όπου αυτή διηύθυνε την εκκλησιαστική χορωδία και έκανε κατηχητικό στα παιδιά, σηκώνει με πίστη και αφοσίωση τον κοινό μας σταυρό της χριστιανικής συζυγίας και πολυτεκνίας.
- Τον πρώτο πνευματικό μου και ιερέα του χωριού μου πρωτοπρεσβύτερο Ιωάννη Κρίστεβ, που με ποδηγέτησε στην πνευματική ζωή.
- Τον νυν πνευματικό μου Αρχιμανδρίτη Ιωσήφ, Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Ξηροποτάμου του Αγίου Όρους, που πολλαχώς εβοήθησε εμένα και την οικογένειά μου, πνευματικώς και υλικώς, ώστε να μπορώ σήμερα να στέκομαι ενώπιόν Σας έτοιμος προς χειροτονίαν.

- Τον πρωτοπρεσβύτερο πατέρα Κωνσταντίνο Βλέτση της Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως, που βοήθησε να πραγματοποιηθεί η πρώτη επίσκεψή μου στην Ελλάδα και κατόπιν με τον σύλλογό του «Άγιος Δημήτριος» υποστήριξε τις σπουδές μου και την διαμονή μου στην Θεσσαλονίκη.
- Τον πρωτοπρεσβύτερο πατέρα Πέτρο Χιρς, όταν ήταν εφημέριος Πετροκεράσων και μαζί με τους δύο προαναφερθέντες διηύθυναν τον σύλλογο «Τίμιος Σταυρός» με έδρα τα Πετροκέρασα.
- Τον Αρχιμανδρίτη π. Γαβριήλ Τσολάκη, εφημέριο του Ιερού Ναού Προφήτου Ηλιού Πετροκεράσων, μαζί με όλο το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, που με βοήθησαν και εξακολουθούν να με βοηθούν σε όλα.

Σε αυτούς και σε πολλούς άλλους λαϊκούς αδελφούς και συνοδοιπόρους μου, που με περιέβαλαν με την χριστιανική τους αγάπη και βοήθεια όλα αυτά τα χρόνια, είτε ο Κύριος να χαρίζει «παν δώρον αγαθόν» και «ζωήν την αιώνιον». Αμήν.